

104835

novestyrer i GDA
Aftenp. 3/11. 1993 (11.11.93)

Frontkjempere

Henning A. Nilsen (Aftenposten 20.10) tar til orde for at man skal vise toleranse overfor frontkjemperne og la dem bygge «sin bauta uten å gjøre mer vesen av det.» De har lidd nok og 50 år har gått. I tillegg får man en følelse av at denne handlingen skulle være ubetydelig siden bautaen skulle bygges i den finske urskogen.

Nilsen skriver: «Enhver som er villig til å ofre sitt liv for sin tro, har krav på en slags respekt. Livet er det ytterste vi har. Frontkjemperne, blant dem vi kaller landssvikere, var villige til å dø for det de trodde på.»

Jeg vil poengtere at frontkjemperne ikke var bare villige til å dø, men også villige til å drepe. Og hva var deres tro: den fascistiske «Herrenmensch»-ideologi som fremdeles gjennomsyrrer verden og skaper nye ofre.

Folk som er villige til å dø for å kunne redusere de andre til slaver eller skadedyr, har ikke krav på respekt. Maksimalt kan det vises barmhjertighet for mange av dem fordi de selv var ofre for kyniske førere som manipulerte deres unge syn.

Vi kan ikke intellektualisere og relativisere alt slik at forskjellen mellom «det gode» og «det onde» viskes bort. Ikke minst fordi denne kampen ikke ble avsluttet for 50 år siden og den aldri vil ta slutt.

Å la frontkjemperne bygge en bauta er forakt mot dem som ga sitt liv, uansett nasjonalitet, slik at jeg og mine barn kan leve i fred.

Dette betyr ikke at frontkjemperne må plages. De er også mennesker av kjøtt og blod som de andre, men de skal ikke hedres.

ANTONIO DOMENICO TRIVILINO,
Oslo